

Sygn. akt III CNP 9/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi R. M.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w N.
z dnia 27 września 2012 r.,
wydanego w sprawie z wniosku R. M.
przy uczestnictwie J. M., S. M., J. M., G. R., T. L., J. G., W. K. i H. K.
o dział spadku po W. M. i A. M.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 września 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w N., po rozpoznaniu sprawy z wniosku R. M. przy uczestnictwie J. M., S. M., J. M., G. R., T. L., J. G., W. K. i H. K., postanowieniem z dnia 25 marca 2011 r. dokonał działu spadku po W. M. i A. M. w ten sposób, że przyznał na własność wnioskodawcy oznaczone w sentencji gospodarstwo rolne położone w S., a uczestnikom postępowania T. L., G. R., J. M., S. M. i J. G. oznaczone w sentencji pojedyncze działki gruntu i zasądził tytułem dopłaty od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki G. R. kwotę 33.958 zł i na rzecz uczestnika S. M. kwotę 52 026 zł, natomiast od uczestnika J. M. na rzecz uczestniczki G. R. kwotę 16.517 zł.

Na skutek apelacji wnioskodawcy oraz uczestniczki J. G., Sąd Okręgowy w N. postanowieniem z dnia 27 września 2012 r. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w ten sposób, że zasądzoną od wnioskodawcy na rzecz uczestnika S. M. kwotę 52 026 zł obniżył do kwoty 50 470 zł i zasądził tytułem dopłaty na rzecz uczestniczki J. G. od wnioskodawcy kwotę 52 298 zł oraz od uczestniczki T. L. kwotę 2.540 zł, a w pozostałej części obie apelacje oddalił.

W dniu 28 marca 2014 r. wnioskodawca wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w N. z dnia 27 września 2012 r., w której zarzucił naruszenie art. 58 § 1 i 2 k.c. z powodu sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, ponieważ W. i A. M. wyznaczyli na następcę gospodarstwa spadkowego wnioskodawcę R. M., a pozostali spadkobiercy zostali wyposażeni w formie darowizn, wykształcenia, spłat lub pomocy przy budowie. Wszystkie te darowizny od spadkodawców powinny być należycie wycenione, natomiast „...z wyceną zastosowaną przez Sądy obu instancji wnioskodawca nie może się pogodzić...”.

W konkluzji skarżący wniósł o stwierdzenie, że postanowienie Sądu Okręgowego w N. z dnia 27 września 2012 r. jest niezgodne z art. 58 § 1 i 2 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519² § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została

wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach – jak stanowi § 2 powołanego artykułu – gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie postanowienia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Z przytoczonego przepisu wynika, że przesłanką dopuszczalności skargi jest istnienie szkody wyrządzonej przez wydanie zaskarżonego postanowienia. Jeżeli szkoda nie wystąpiła, skarga nie przysługuje, co oznacza, że jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Z tego względu – zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. – skarga powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie postanowienia, którego dotyczy. Z kolei zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c., skarga niespełniająca wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ulega odrzuceniu.

W złożonej skardze wnioskodawca nie podjął nawet próby uprawdopodobnienia, że przez wydanie zaskarżonego postanowienia powstała szkoda.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.